

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 16Co/68/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118203115
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Anderlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3118203115.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Anderlovej a členiek senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a JUDr. Ivety Sopkovej v právnej veci žalobkyne: Z. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom G., O. X/X, zastúpenej: JUDr. Ján Kanaba, advokát so sídlom Trenčín, J. Zemana 3141/101, proti žalovanému: W. S. K., nar. XX.XX.XXXX bytom G., O. X/X, zastúpenému: Advokátska kancelária JUDr. Danica Birošová, s.r.o, so sídlom Trenčín, Piaristická 46, IČO: 36 837 857, o vylúčení z užívania nehnuteľnosti, o späťvzati žaloby po vydaní rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 18C/17/2018 - 277 zo dňa 17. mája 2019, takto

rozhodol:

I. P r i p ú š ť a späťvzatie žaloby, rozsudok Okresného súdu Trenčín č.k. 18C/17/2018 - 277 zo dňa 17. mája 2019 z r u š u j e a konanie z a s t a v u j e .

II. Z r u š u j e uznesenie Okresného súdu Trenčín č.k. 21C/9/2018-24 zo dňa 02.03.2018 v spojení s opravným uznesením č.k. 21C/9/2018-34 zo dňa 11.04.2018.

II. Žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie v záhlaví identifikovaným rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalovaná domáhala, aby súd vylúčil žalovaného z užívania rodinného domu s.č. X, postaveného na parc.č. XXX/X a pozemkov parc.č. 112/1 záhrady o výmere 357 m², parc.č. 112/2 zastavené plochy a nádvoria o výmere 148 m² a garáže, zapísaných na LV č. XX, k.ú. R. z dôvodu psychického násillia a hrozby fyzického násillia zo strany žalovaného. Žalovanému voči žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Zároveň výrokom III. zrušil uznesenie o neodkladnom opatrení č.k. 21C/9/2018-24 zo dňa 02.03.2018 v spojení s opravným uznesením č.k. 21C/9/2018-34 zo dňa 11.04.2018.

2. Proti uvedenému rozsudku súdu prvej inštancie podala včas odvolanie žalobkyňa.

3. Dňa 23.10.2019 žalovaný odvolaciemu súdu oznámil, že strany sporu uzavreli v konaní o vyporiadanie BSM zmier, schválený Okresným súdom Trenčín uznesením sp.zn. 17C/45/2018 zo dňa 19.09.2019, v zmysle ktorého dom, vylúčenia užívania z ktorého sa žalobkyňa voči žalovanému domáha, pripadol do výlučného vlastníctva žalovaného s tým, že žalovaný sa zaviazal titulom vyporiadania BSM zaplatiť žalobkyni 93 000,- eur do 01.11.2019 do notárskej úschovy tak, že suma bude žalobkyni vyplatená do 3 dní od predloženia protokolu o vypratani nehnuteľností a žalobkyňa sa zaviazala nehnuteľnosti vypratať do 01.12.2019. Žalovaný následne požiadal o zrušenie uznesenie o neodkladnom opatrení č.k. 21C/9/2018-24 zo dňa 02.03.2018 v spojení s opravným uznesením č.k. 21C/9/2018-34 zo dňa 11.04.2018.

4. Dňa 12.08.2020 žalovaný na výzvu súdu oznámil, že dňa 24.09.2019 bola v Notárskom úrade JUDr. Zuzany Karasovej spísaná zápisnica o notárskej úschove, na základe ktorej žalovaný dňa 25.10.2019 na

účet notárskeho úradu zložil sumu 93 000,- eur. Dňa 20.11.2019 boli nehnuteľnosti vypratane žalobkyňou a následne jej boli vyplatené peňažné prostriedky vo výške 93 000,- eur z notárskej úschovy.

5. Na výzvu súdu podaním zo dňa 13.10.2020 žalobkyňa oznámila, že vzhľadom na popísané skutočnosti (bod 4 uznesenia) berie žalobu späť z dôvodu uzavretia dohody o vyporiadaní BSM, na základe ktorej sa vlastníkom nehnuteľností stal žalovaný. Navrhla, aby o trovách konania súd podľa § 257 CSP rozhodol tak, že žiadnej zo strán neprizná ich náhradu. Dôvodom späťvzatia žaloby je dohoda o vyporiadaní BSM, od vypratania nehnuteľností v nich žalobkyňa nežije, avšak má za to, že žaloba bola podaná dôvodne. Žaloba sa však v dôsledku uzavretia dohody o vyporiadaní BSM stala bezpredmetnou. Nie je možné určiť, ktorá strana je alebo by bola úspešná či neúspešná v konaní, obe strany zavinili priebeh sporu i jeho ukončenie.

6. Žalovaný sa dňa 29.10.2020 písomne vyjadril tak, že so späťvzatím žaloby nesúhlasí, má za to, že je potrebné, aby o dôvodnosti odvolania rozhodol odvolací súd. Žalobkyňa po celú dobu sporu odmietala akúkoľvek dohodu, trvala na žalobe, odmietla žalobu vziať späť aj v čase, keď sa strany v konaní o vyporiadaní BSM dohadovali o uzatvorení súdneho zmieru, hoci bola žalovaným na späťvzatie žaloby vyzvaná. Žalobkyňa pristúpila na späťvzatie žaloby až s ročným odstupom, keď je toto späťvzatie pre žalovaného bezpredmetné, nevyrieši jeho situáciu. Žalobkyňa by mala teraz niesť náklady konania, pretože toto konanie vyvolala a následne sama ukončila. Nesúhlasil s tým, aby o trovách konania bolo rozhodnuté tak že žiadna zo strán nemá nárok na ich náhradu. Podľa jeho názoru je potrebné na vec aplikovať § 256 ods. 1 CSP, pretože žalobkyňa bez zavinenia žalovaného a bez toho, aby dosiahla splnenie svojho žalobného návrhu, zobrala žalobu späť, teda sama procesne zavinila zastavenie konania a je povinná nahradiť žalovanému jeho trovy. Skutočnosť, že v konaní o vyporiadaní BSM bol medzi stranami uzatvorený zmier, nemá žiaden vplyv na náhradu trov konania v tomto konaní. Kritérium procesného zavinenia je potrebné posudzovať z objektívneho hľadiska. Ak nie je osvedčené, že späťvzatie žaloby bolo odôvodnené neskorším chovaním žalovaného, nie je možné odvodzovať súvislosť ani procesné zavinenie medzi jeho chovaním vo vzťahu k žalobnému petitu. Pokiaľ ide o dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP, takéto dôvody vo veci nie sú dané, žalobkyňa ich nepreukázala. Pri posudzovaní takýchto dôvodov je potrebné brať do úvahy aj okolnosti, ktoré viedli strany k uplatneniu nároku na súde a ich postoj v konaní. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobkyňa podala žalobu nedôvodne, bez dôkazov, iba na základe svojich tvrdení. Na tvrdeniach zotrvala aj v priebehu konania, žiadnym spôsobom ich ale nepreukázala, preto bola jej žaloba ako nedôvodná zamietnutá. Žalovaný sa s ňou snažil dohodnúť, ale žalobkyňa so späťvzatím žaloby nesúhlasila a na žalobe trvala. Bolo by spravodlivé, aby žalobkyňa potom znášala následky svojho konania.

7. Žalovaný ďalej písomne uviedol, že žalobkyňa by mala byť zodpovedná za svoje skutky, mala vyplatiť za svoje nezmyselné konania a rozhodnutia. V tomto spore je obeťou žalovaný, nie je dôvod, prečo by mal sa finančne podieľať na konaní žalobkyne. Poukázal na nezhody v manželstve strán, nedostatky v povahe žalobkyne a na jej podľa jeho názoru bezohľadný postoj ako i na dôvody rozvodu manželstva strán. Zdôraznil, že od začiatku mal evidentný záujem o dohodu, tento spor bol úplne zbytočný.

8. Na výzvu súdu podľa § 382 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len "CSP") ohľadne aplikácie § 257 CSP v konaní strany uviedli nasledovné:

9. Žalobkyňa uviedla, že už 04.11.2019 dala vyhotoviť dohodu o urovnaní, ktorú žalovaný odmietol podpísať z rovnakého dôvodu, keď mu ide o trovy konania, ktoré mala ona zavinieť. Zároveň s dohodou o vyporiadaní BSM mala záujem ukončiť aj toto konanie a rozhodnutie o trovách v konaní o vyporiadaní BSM považovala za spravodlivé reflektovať aj v tomto súdnom konaní. Dôvodom späťvzatia žaloby bolo uzatvorenie dohody medzi stranami sporu, v zmysle ktorej sa stal výlučným vlastníkom spornej nehnuteľnosti žalovaný. V opačnom prípade by bola na žalobe nútená zotrvať, pretože v tej nehnuteľnosti bývala. Či bola žaloba podaná dôvodne sa už v tomto konaní strany nedozvedia, ona je presvedčená o jej dôvodnosti rovnako, ako je o jej nedôvodnosti presvedčený žalovaný.

10. Žalovaný uviedol, že zotráva na svojom predchádzajúcom vyjadrení pokiaľ ide o neexistenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP. V prípade, ak súd konanie zastaví, navrhol, aby mu bola voči žalobkyňi priznaná náhrada trov konania v rozsahu 100 %, pretože vo veci je potrebné aplikovať § 256 ods. 1 CSP. V rámci vyporiadania BSM žalobkyňa od žalovaného získala 93 000 eur ako svoj podiel na BSM, má dostatok prostriedkov, aby trovy, ktorých vznik svojím konaním zapríčinila,

v plnom rozsahu nahradila. Je to žalovaný, ktorý je poškodený, keďže musel hradiť odmenu advokáta v spore, ktorý žalobkyňa vykonštruovala bezdôvodne, musel si požičať peňažné prostriedky, aby v rámci vyporiadania BSM mohol vyplatiť žalovanej a neskôr nehnuteľnosť, ktorú v rámci vyporiadania BSM získal, musel ďalej previesť, aby tak vyplatil dlhy, ktorému vznikli počas manželstva so žalobkyňou a tiež v súvislosti s vyplatením žalobkyne. Na strane žalobkyne nie sú dané žiadne výnimočné majetkové, sociálne, osobné, zárobkové alebo iné pomery, pre ktoré by bolo možné rozhodnúť o trovách konania podľa § 257 CSP. Poukázal na judikatúru - uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2MCdo/17/2009, 5Cdo/ 67/2010 , 3MCdo/46 2012, podľa ktorých nemožno § 257 CSP považovať za ustanovenie, ktoré by zakladalo voľnú možnosť aplikácie, ale ide ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodného osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadať. Túto normu preto nemožno interpretovať tak, že je aplikovateľná kedykoľvek a bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania. Ustanovenie § 257 CSP neslúži na zmiernovanie alebo odstraňovanie majetkových rozdielov medzi stranami. Toto ustanovenie má slúžiť na odstránenie neprimeranej tvrdosti, teda inými slovami, na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu, pokiaľ ide o vedenie súdneho konania a jeho výsledok (nález Ústavného súdu ČR sp.zn. I. ÚS /2862/07).

11. Podľa § 370 ods. 1 CSP ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia.

12. Podľa § 370 ods. 2 CSP súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

13. Podľa § 396 CSP CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

14. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

15. Žalobca má v civilnom sporovom konaní dispozičné oprávnenie, ktoré mu umožňuje disponovať s konaním alebo jeho predmetom. Ide o procesný úkon voči súdu, ktorým prejavuje vôľu, aby súd vo veci ďalej nekonal a vo veci nerozhodoval. Ak je súdne konanie vo fáze odvolacieho konania, vyžaduje sa k späťvzatiu žaloby i súhlas žalovaného. Nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby musí byť odôvodnený vážnymi okolnosťami. Vzhľadom na konkrétne okolnosti daného prípadu môže mať totiž žalovaný záujem na autoritatívnom rozhodnutí súdu. Dôkazné bremeno ohľadne existencie spomínaných vážnych dôvodov v konaní nesie žalovaný. Pokiaľ ide o vymedzenie pojmu vážne dôvody, Civilný sporový poriadok túto otázku nerieši, preto treba vychádzať z toho, že posudzovanie vážnosti dôvodov je výlučne vecou voľnej úvahy a hodnotiaceho úsudku súdu. Tie však nie sú svojvoľné, pretože súd pri posudzovaní závažnosti dôvodov berie na zreteľ jednotlivé skutkové okolnosti prípadu a povahu uplatňovaného nároku a hodnotí predovšetkým možné dôsledky zastavenia konania z hľadiska právneho a faktického stavu vzťahov medzi stranami a dopad na postavenie strán, najmä žalovaného, s prihliadnutím na mieru ohrozenia jeho práv a právom chránených záujmov (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Cdo 136/2010). Posúdenie dôvodnosti nesúhlasu so späťvzatím návrhu je výlučne vecou úvahy súdu. Nemusí ísť len o dôvody a záujmy právne, ale aj závažné etické, morálne, ekonomické a iné motívy závažného charakteru, pre ktoré súd konanie nezastaví (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Obo/81/2010 zo dňa 29.04.2011). Ak súd dospeje k záveru o dôvodnosti požiadavky na prejednanie a rozhodnutie veci, môže v konaní pokračovať, v opačnom prípade konanie zastaví.

16. Žalovaný v podaní, doručenom súdu dňa 29.10.2020 uviedol, že dôvodom, pre ktorý nesúhlasí so späťvzatím žaloby, je že žalobkyňa po celú dobu konania odmietala dohodu, trvala na žalobe a odmietala ju vziať späť aj v čase, keď sa strany v konaní o vyporiadanie BSM dohadovali o uzavretí zmiere. V tom čase ju žalovaný žiadal o späťvzatie žaloby, aby mohol dom užívať, ale ona nesúhlasila. Žalobkyňa vzala žalobu späť až s ročným odstupom, kedy je späťvzatie bezpredmetné a nevyrieši jeho situáciu. Žalobkyňa by mala byť zodpovedná za svoje skutky, spor bol od počiatku nezmyselný a zbytočný.

17. Odvolací súd zhodnotil uvedené dôvody nesúhlasu so späťvzatím žaloby uvádzané žalovaným a konštatuje, že nejde o vážne dôvody v zmysle § 370 ods. 2 CSP, pre ktoré by bolo namieste konanie nezastaviť a pokračovať v ňom. Vzhľadom na to, že žalovaný potvrdil, že nehnuteľnosti, z užívania ktorých sa žalobkyňa domáhala v tomto súdnom konaní jeho vylúčenia, už nie sú v BSM strán sporu, ale boli v dôsledku zmiere - dohody strán o vyporiadaní BSM prevedené do výlučného vlastníctva žalovaného, odvolací súd nezistil, že by pri zastavení konania na základe späťvzatia žaloby, bolo zasiahnuté do práv žalovaného, resp. že by zastavenie tohto súdneho konania bolo dôvodom prípadného ohrozenia práv a právom chránených záujmov žalovaného. Žalovaný ani neuvádza, z akého dôvodu je pre ochranu jeho práv a právom chránených záujmov nevyhnutné, aby súd rozhodol meritórne vo veci. Skutočnosť, že žalobkyňa podala žalobu a túto vzala späť podaním zo dňa 13.10.2020, sama osebe nie je dôvodom, pre ktorý by bolo potrebné s poukazom na vyššie v konaní pokračovať, o to viac, že motívom späťvzatia žaloby bolo nepochybne práve uzavretie zmiere - dohody o vyporiadaní BSM, schválenej súdom uznesením zo dňa 19.09.2019. Napokon i skutočnosť, že sám žalovaný považuje žalobu za nedôvodnú a zbytočnú od počiatku, nasvedčuje tomu, že niet vážneho dôvodu, pre ktorý by bolo potrebné v konaní pokračovať.

18. Keďže žalobkyňa vzala svoju žalobu späť, pričom podľa názoru odvolacieho súdu dôvody nesúhlasu so späťvzatím žaloby uvádzané žalovaným, nie sú vážnymi dôvodmi, pre ktoré by bolo potrebné v konaní pokračovať, odvolací súd v zmysle § 370 ods. 1 CSP späťvzatie žaloby pripustil, v zmysle § 370 ods. 2 CSP zrušil rozsudok vydaný súdom prvej inštancie a konanie zastavil.

19. Podľa § 336 ods. 4 CSP ak bola žaloba odmietnutá alebo zamietnutá alebo ak bolo konanie vo veci samej zastavené, platí ustanovenie § 335 primerane.

20. Podľa § 335 ods. 2 veta prvá CSP neodkladné opatrenie nariadené po začatí konania vo veci samej odvolací súd aj bez návrhu zruší rozhodnutím, ktorým rozhodnutie súdu prvej inštancie mení tak, že žalobu zamietá, alebo ktorým konanie vo veci samej zastavuje.

21. Keďže odvolací súd konanie vo veci samej zastavil s tým, že zrušil rozsudok vydaný súdom prvej inštancie, v rámci ktorého bolo rozhodnuté i o zrušení neodkladného opatrenia, rozhodol podľa § 336 ods. 4, § 355 ods. 2 veta prvá CSP i o tom, že zrušuje uznesenie Okresného súdu Trenčín č.k. 21C/9/2018-24 zo dňa 02.03.2018 v spojení s opravným uznesením č.k. 21C/9/2018-34 zo dňa 11.04.2018, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie.

22. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

23. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

24. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

25. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 256 ods. 1 v spojení s § 257 CSP tak, že žalovanému právo na náhradu trov konania nepriznal.

26. Ak dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, rozhodovanie o trovách konania sa spravuje zásadou zodpovednosti za zavinenie, v zmysle ktorej povinnosť nahradiť trovy konania protistrane zaťažuje stranu sporu, ktorá svojim správaním zavinila zastavenie konania. Zavinenie zastavenia konania je potrebné posudzovať len z procesného hľadiska, a nie podľa hmotného práva z dôvodu, že v opačnom prípade by sa jednalo o posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku vo veci samej. Pri rozhodovaní o trovách konania je tak právne významné len to, ktorá zo strán sporu zavinila zastavenie konania, čiže dôvod, pre ktorý vzal žalobca žalobu späť. Pokiaľ žalobca žalobu musel zobrať späť pre správanie žalovaného, spočívajúce napríklad v úhrade žalovanej sumy po začatí konania, potom je potrebné konštatovať, že žalovaný procesne zavinil zastavenie konania. Ak by žalobca žalobu zobral späť bez udania dôvodu alebo bez toho, aby išlo o reakciu na správanie žalovaného, a teda nemožno pričítať procesné zavinenie žalovanému, znáša trovy žalovaného žalobca.

27. Aplikácia ustanovenia § 257 CSP pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď síce sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania podľa § 255a nasl.CSP , súd však dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Citované ustanovenie neslúži na zmierňovanie alebo odstraňovanie majetkových rozdielov medzi stranami, ale na odstránenie neprimeranej tvrdosti zákona. Musí ísť o celkom výnimočný prípad. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach u strán sporu.

28. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa sa žalobou domáhala aby súd vylúčil žalovaného z užívania nehnuteľností z dôvodu psychického násillia a hrozby fyzického násillia zo strany žalovaného. Rozsudkom vo veci samej súd prvej inštancie žalobu zamietol. V odvolacom konaní vzala žalobkyňa žalobu späť v celom rozsahu. Z uvedeného je zrejmé, že žalobkyňa vzala žalobu späť, pričom nebolo zistené, že by žalovaný dobrovoľne plnil to, čoho sa žalobkyňa žalobou domáhala (že by dobrovoľne upustil od užívania nehnuteľností) čím z výlučne procesného hľadiska zavinila, že konanie muselo byť zastavené. V súlade s § 256 ods. 1 CSP by potom žalovanému patril nárok na náhradu trov konania.

29. Žalobkyňa však v späťvzati žaloby namieta existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa, pre ktoré je dôvodné nárok na náhradu trov konania žalovanému nepriznať.

30. Po preskúmaní veci odvolací súd zistil, že v okolnostiach prípadu sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré je namieste žalovanému nárok na náhradu trov konania, ktorý by mu inak patril, nepriznať. Uvedené dôvody spočívajú v okolnostiach prípadu. Žalobkyňa sa žalobou domáhala aby súd vylúčil žalovaného z užívania nehnuteľností z dôvodu psychického násillia a hrozby fyzického násillia zo strany žalovaného. Nehnuteľnosti, vylúčenia užívania z ktorých sa voči žalovanému domáhala, patrili do BSM strán sporu. V konaní o vyporiadanie BSM napokon (po vyhlásení rozsudku vo veci samej v tomto súdnom konaní a po podaní odvolania žalobkyňou) súd uznesením sp.zn. 17C/45/2018 zo dňa 19.09.2019 schválil zmier medzi stranami, v zmysle ktorého nehnuteľnosti pripadli do výlučného vlastníctva žalovaného s tým, že žalovaný sa zaviazal titulom vyporiadania BSM zaplatiť žalobkyňi 93 000,- eur do 01.11.2019 do notárskej úschovy tak, že suma bude žalobkyňi vyplatená do 3 dní od predloženia protokolu o vypratání nehnuteľností a žalobkyňa sa zaviazala nehnuteľnosti vypratať do 01.12.2019. Fakticky žalovaný dňa 25.10.2019 zložil sumu 93 000,- eur do notárskej úschovy, dňa 20.11.2019 boli nehnuteľnosti vypratane žalobkyňou a následne jej boli vyplatené peňažné prostriedky vo výške 93 000,- eur. Z uvedeného je zrejmé, že dôvodom pre späťvzatie žaloby bola dohoda strán mimo tohto súdneho konania, v dôsledku ktorej síce žalovaný získal nehnuteľnosti do svojho výlučného vlastníctva, ale na druhej strane žalobkyňi v súvislosti s tým uhradil pomerne vysokú sumu, umožňujúcu jej nepochybne zabezpečiť si taktiež vlastné bývanie. Je zrejmé, že len a výlučne táto dohoda strán viedla žalobkyňu k späťvzati žaloby a jej procesný postup tak nemožno vyhodnotiť ako účelový, nelogický či šikanózný. Nebolo zistené, že by sa strany v konaní snažili urovnať spor mimosúdne či formou zmiery schválenej súdom.

31. Pokiaľ žalovaný argumentuje vo vzťahu k náhrade trov konania tým, že podľa jeho názoru žaloba nebola dôvodná od počiatku, odvolací súd zdôrazňuje, že nárok na náhradu trov konania nie je nárokom hmotnoprávnym, ale procesnoprávnym, a preto je povinnosťou súdu otázku, či išlo o dôvodne podanú žalobu, posudzovať z procesného hľadiska. Súd však nie je povinný skúmať, či by bola žalobkyňa v meritórnom konaní úspešná alebo nie (viď uznesenie Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 147/2018 zo dňa 08.03.2018). Skutočnosť, či bola žaloba podaná pôvodne dôvodne, je pre rozhodnutie o trovách konania právne bezvýznamná. Posúdenie, či žaloba bola podaná (ne)dôvodne, je predmetom rozhodovania súdu vo veci samej, a nie je predmetom skúmania pri vydaní procesného rozhodnutia o zastavení konania (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Obo/12/2018 zo dňa 20.11.2018). Dôvodnosť žaloby je potrebné posudzovať len a výlučne z procesného hľadiska, a preto táto argumentácia žalovaného nie je relevantná.

32. Za popísanej situácie nepriznanie nároku na náhradu trov konania žalovanému podľa § 257 CSP potom nie je v rozpore s princípom spravodlivého procesu a nemožno v ňom vidieť porušenie práv žalovaného, a preto odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 256 ods. 1 v spojení s § 257 CSP nepriznal žalovanému právo na náhradu trov prvoinštančného ani odvolacieho konania.

33. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).